

**Buletin.de
BUCUREȘTI**
Ediție specială

Min. 13° Max. 28°
Weekend cu vreme
instabilă, cer variabil,
averse și descărcări
electrice.

Scanează
și citește-ne
www.buletin.de

**Street Delivery, un
manifest al pietonilor**

pag. 2

„Sunt din generația Z
și scriu despre
corupția din Capitală”

pag. 3

**Milenial. Gen Z.
Gen Alpha.
Limbaj.**

pag. 4

Înscrie-te ca
observator
la vot!

pag. 6

**INTERVIU | Ștefan Bâlici:
„Clădirile istorice arată
inacceptabil”**

pag. 7

Planurile „guerilla
gardening” din Capitală

pag. 9

**Societatea „secretă”
a liceenilor din
București**

pag. 10

Programul
Street Delivery

pag. 11

Strada anti-depărtare

Maria Duda
echipa curatorială
BAZA. Deschidem orașul

Play street in Cleminson Street, Salford, Lancashire, 1946

La aniversarea celor 19 ani, Street Delivery se întreabă cine este generația ei: ce visează, ce gândește, unde se plimbă, ce are nevoie, ce face? Cum acomodează orașul tinerii de 14-19 ani?

Ce scenă de desfășurare și șanse le oferim pentru a-și cultiva potențialul? Cum se exprimă?

Generația invizibilă în spațiul orașului, care de cele mai multe ori o ignoră sau exclude, și-a creat propria rețea de solidaritate prin festivaluri, reviste, canale de social media, competiții, la rândul lor, relativ invizibile adulților.
Street Delivery, de data

aceasta, ne vindecă pe noi: întinde o mână și oferă o stradă unde tinerii să fie vizibili și celebrați împreună: young vibe, young dreams, young life, young spaces, young culture. (Maria Duda, raportul curatorului - 2023)

Street Delivery este pui de Generație Z, crescut și celebrat cu grijă de Millennials, Gen X, Baby Boomers și chiar câțiva Alpha.

Nu căutăm să ne reconectăm doar la oraș, să îi înțelegem ritmul și schimbările, ci și la cei ce îi devin noii adulți, locuitori ce acum încep să își cunoască drepturile, locurile, spațiul și relațiile cu el.

Pentru Generația Z, adolescența și copilăria au fost întrerupte: etapa în care se formau esențialele conexiuni afective atât cu ceilalți cât și cu orașul, în care se creionau independența și propriile vise, a fost suspendată de izolare.

Virajul obligat în virtual a creat nu doar inegalități, detașare sau refugiu tehnologic în imagini, ci și goluri spațiale - atât fizice cât și metaforice - în fragilul țesut inter-relațional personal.

Noi, cei mari, am stat prea puțin să analizăm sau să vorbim despre asta, am recuperat cu multă sete

momentele de separare și ne-am rețesut repede obișnuințele concrete. Dar ei?

Anti - depărtare. Sau să exersăm iubirea - de oraș, de locuri, de noi, de ceilalți. Sunt primele lucruri pe care ni le-au împărtășit și prin aceasta ne devin temă. Street Delivery Gen este, cu seriozitate, o chemare la joacă.

PRIMUL PAS. Să vorbim, să ne cunoaștem.

Ca să ne cunoaștem, pornim cu întrebări. Unde te simți bine în oraș, ce răspunde nevoilor tale? Ce fel de oraș îți dorești? Dacă ai fi primar pentru o zi, ce ai schimba mai

întâi? Ce l-ai întreba, la rândul tău, pe primar? Dar pe noi?

Răspunsurile și întrebările le-am colectat pe perioada verii, online, cu ajutorul platformelor Gen și le reluăm la fața locului, cu Urban Up, în cadrul atelierului invitat la Street Delivery.

Colecția curatorială este utilizată în două feluri.

Citește mai departe pe buletin.de

Inquam Photos / Octav Ganea

Street Delivery, un manifest al pietonilor

Cristian Neagoe
Fondator Street Delivery

Am conceput Street Delivery și particip la organizarea acestui eveniment-manifest încă din 2006 alături de niște oameni extraordinari de la Cărturești și Ordinul Arhitecților din România. Au trecut aproape două decenii de atunci și ideea s-a răspândit în peste zece orașe.

S-au implicat nesperat de multe comunități fascinante, „triburi” urbane, oameni care mișcă lucrurile în orașele lor, sute de voluntari și sute de mii de participanți, fiecare dintre ei co-autor al unui eveniment liber, gratuit, fără garduri sau bilete de intrare.

Dați-mi voie să vă spun că nu-i deloc ușor să păstrezi viu

și viabil un astfel de eveniment contraintuitiv. Dar nu vreau să folosesc acest spațiu ca să propun un istoric sau un omagiu. Vreau să vorbim despre un gen de depărtare care stă și anul acesta la baza Street Delivery.

Străzile revândute cu prețul petrolului

De ce ni se pare atât de greu și de departe să mergem oriunde la pas prin București? Fiindcă am cedat tot mai mult spațiu mașinilor: străzile, trotuarele, spațiile verzi, multe dintre parcurile noastre au devenit parcări sau locuri de tranzit motorizat.

De ce este transportul în comun atât de lent și de inconfortabil? Din cauza mașinilor care blochează traficul și a unor autorități indiferente la nevoile cetățenilor.

De ce ne este teamă să mergem pe biciclete, trotinete, role, skate-uri sau pe jos? Fiindcă poate oricând să ne calce o mașină. Chiar și pe trecerea de pietoni. Chiar și pe trotuar. Chiar și în parc.

Industria auto și cea a combustibililor fosili au o implicare majoră în acest clivaj: în ultimul secol, ne-au luat pe nesimțite străzile de sub picioare și ni le-au vândut înapoi cu prețul petrolului, al

sănătății și al comunității noastre.

Iată doar câteva dintre lucrurile pe care copiii și adolescenții de azi le-au sacrificat pentru mașini: să se joace și să se întâlnească cu prietenii pe stradă, să meargă în siguranță la școală, pe jos sau cu bicicleta, să traverseze strada fără griji, să-și exploreze orașul la pas.

Independența mobilității, calitatea vieții în orașele lor, a aerului pe care îl respiră, liniștea cartierelor, timp și bani, singura planetă pe care pot trăi. Iată ce au sacrificat producătorii de mașini și șoferii pentru copii și adolescenți: mai nimic.

13 ore pe lună pierdute în trafic

Când vorbim despre problemele asociate traficului din București, ne gândim mai ales la accidentele grave (cele mai multe per capita din UE), la poluarea aerului și cea fonică (care ne reduce speranța de viață cu 3 ani, în medie) și la timpul pierdut în trafic (150 de ore pe an, suntem constant în top 10 global).

Citește mai departe pe buletin.de

Gen >2000, nodul din gâtul generației cu cheia la gât

Inquam Photos Octav Ganea

Cătălin Doscaș
Redactor-șef

Pentru mileniali, adică pentru mine însumi, fabricație '87, conceput în preajma dezastrului de la Cernobil, chestiunea cu axa Boomers-gen Alpha s-a sedimentat greu.

Încă din liceu sesizasem o serie de fricțiuni antagonice legate de mentalitate în relația cu vară-mea, producție 1990 fix, cu un sentiment viceversa la pachet, aveam să aflui mai târziu.

„Suntem din altă generație”, îmi spuneam în gând, la vremea respectivă. Ulterior au venit sociologii, antropologii și toate castele științifice care, cu argumente valide, au stabilit că suntem totuși pe același calapod. Acum, la 37 de ani, după ce

mi-am petrecut parte din adolescență și toată existența de adult în tranșeele jurnalismului, consider că la noi, în România, situația de cumpănă a fost reprezentată de Momentul '89.

E vorba, dimpreună, de generația născută cu câțiva ani înainte, care a deschis ochii în '90, și generația născută efectiv în anii cei mai tulburi ai tranziției, la scurt timp după ce a bătut ceasul mileniului. Atunci s-a căscat o falie socială, de-a dreptul sumbră. Ulterior, ne-am împărțit părinții, cu mințile necoapte de copii, între șmecheri și săraci cinstiți.

„Ouăle de la Corbu”

Pentru mine, sfârșitul anilor '90, „certificatul” de naștere

al gen Z a fost ieri, adică începutul „epocii Năstase”. Atunci am perceput prima dată anxietatea socială, când „încă din liceu, regizam la filmul meu”, vorba cântecului, și-mi alesesem calea reporteriei.

Valurile de părinți care lăsau în urmă semințe de alienare sufletească, dar și cei care au supraviețuit în mlaștina de corupție generalizată au creat o rasă etică aparte. Și am nenumărate cazuri în anturajul apropiat.

Mai mult, după 2000, așa a răsărit, efectiv, cu certificat, speranța României, dincolo de uscăturile și „lichenii” aferenți și specifici oricărui timpuri. Puștii „greu de înțeles” de azi s-au născut parcă cu o genă de la sine de

integritate. În balanță, și pe bună dreptate până la o linie roșie, este grija lor față de propria persoană. Când renunți la respectul față de sănătatea ta, fizică și psihologică, sunt minime șanse să poți să ajungi să contribui la bunul mers al unei societăți normale, în care toată lumea, în teorie, trebuie să tragă la aceeași căruță. Așa ajungem să înregistrăm aproape în orice domeniu vagi puseuri de performanță, radioactive în sens pozitiv, dar astupate imediat de nămolul vecin.

Uitați-vă, acum, în jurul nostru. Și luați, eventual ca etalon, data la care au dat examenul maturității (educaționale, profesionale și umane) candidații de azi la președinție.

Jugul fondului de pensii

La acest moment, sunt tată de fiică de generație Alpha. Și simt o responsabilitate copleșitoare în urma inerentelor și ubicue întrebări „de ce”. De fiecare dată când perorez principii etice, deontologice și de moralitate, simt un nod în gât. Pentru că știu că sunt în mijlocul unui proces mental de predare-primire. Un circuit, ca-n natură, dacă vrei. Și-mi aduc aminte de momentele când primeam cheia apartamentului pe șnur de la boomerii-părinți, o ascundeam sub geacă/tricou, și auzeam invariabil „Ai grijă la hoți, mamă/tată”. Acum e rândul lor să audă același lucru de la mine, în preajma fiecărui tur de scrutin.

JurnaliZmul de inveZtigatie

Bucureștiul văzut cu lupa. Sunt un tânăr din generația Z și scriu despre corupția din Capitală

Florin Râșteiu
Jurnalist de investigații

Capitala României este, de departe, cel mai mare oraș al țării. Însă, dacă ne uităm mai atent, este incorect să spunem oraș. În realitate este o coaliție formată din șase municipii zdravene. Fiecare cu propriul primar, dar, mai important, cu propriile povești și probleme.

În ultimii aproape cinci ani am căutat neregulile din București, am încercat să le înțeleg dedesubturile și am scris despre toate acestea.

M-am născut în 2001, într-un sat din județul Alba (în provincie, cum s-ar spune) și am învățat Bucureștiul scriind despre el. Astăzi, mă plimb zilnic cu reflectorul în mână printre lucrurile care nu merg bine în Capitală.

Să pui lupa pe problemele unui oraș mastodont cum este Bucureștiul se simte ca atunci când cauți acul într-un car plin cu ace, nu cu fân. De multe ori, trebuie doar să ieși din casă și să privești în jur.

Subiectele demne de investigat sunt la doar câțiva pași distanță. Poate chiar în scara blocului unde locuim fiecare dintre noi.

De-a lungul anilor, am publicat investigații despre primari corupți, șefi de instituții fantomă care deturneză banii publici pentru a-și construi hoteluri și case, despre afaceriști lacomi sau patroni de SRL-uri paravan care iau contracte publice pe bandă

rulantă.

Cel mai neputincios m-am simțit când am scris despre nedreptățile sociale din București și împrejurimi. Despre cum șefii puternici care reprezintă Statul Român, în loc să aibă grijă de cei mai vulnerabili dintre noi, îi disprețuiesc și îi ignoră.

Documentările durează de puține ori câteva ore și de cele mai multe ori săptămâni sau chiar luni întregi. Fiecare investigație care prinde tiparul virtual este, de fapt, o poveste. Despre personajele cărora noi, locuitorii Bucureștiului și zonei metropolitane, le dăm puterea. Și despre cum profită de lipsa noastră de atenție, interes și cunoștințe în ale administrației.

S-a transformat corupția din București în mai puțin de cinci ani?

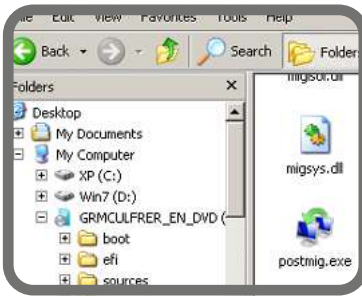
Bucureștiul a evoluat mult în ultimii ani, însă corupția a rămas o parte viscerală din cultura locului și s-a transformat în rând cu orașul.

Primele articole le-am publicat când Capitala era îmbrăcată în roșu. Pe atunci, ședințele Consiliilor Locale ale sectoarelor erau doar niște serbări, presărate cu limbaj suburban, în care banii publici se cheltuiau în folosul primarilor și al oamenilor controlați de ei.

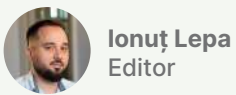
SEAPv, acea platformă prin intermediul căreia fiecare instituție din România este obligată să-și facă „cumpărăturile”, era îmbibată cu contracte date prin încredințare directă firmelor de partid. Atunci când sumele erau prea mari pentru ca acele contracte să fie acordate fără licitație, șefii de instituție – numiți politic – spârgeau lucrarea în 10-15 părți doar ca banii să ajungă în conturile SRL-urilor pe care tot ei le alegeau.

Citește mai departe pe buletin.de

Să discutăm very demure, very mindful despre cum am putea clădi o punte între generații

Ionuț Lepa
Editor

An tan te, dize mane pe, dize mane compane, dize mane pe, an tan te!
Salut, sunt Ionuț, sunt milenial și cu cheia de la gât mi-ar plăcea să descui poarta dintre generația mea (Y) și următoarele: Z și Alpha.

O fi zăvorul greu între noi și

boomeri și icși, dar parcă ușa ce dă spre viitor este și mai bine ferecată.

Avântul tehnologic s-a prăvălit furtunos peste lume și torentul a săpat în stâncă timeline-ului o prăpastie adâncă care-i lasă pe un mal pe cei născuți înainte de 2000, separați de toți cei veniți după.

Totul se întâmplă rapid și uniformizat acum, inclusiv la nivel de limbaj.

Uniformizat pentru că reel-urile populare, short-urile virale și tiktok-urile din trending îi leagă pe sutele de milioane de tineri din întreaga lume. Poți să fii după blocurile gri din

Pantelimon sau din favela braziliană, oricum ai auzit de delulu. Asta doar dacă nu ești basic, ceea ce ar fi mega red flag...

Și rapid, pentru că nimic nu mai are rizz dacă este vechi, ultrafolosit. It's so last week... Atât de rapid încât nici măcar gen Z nu îi mai înțeleg pe cei din generația Alpha, după cum am citit într-un articol de la americani. Măcar atât să știți: sigma-i de bine, skibidi nu!

Până și dragostea s-a schimbat, de parcă temutul virus Y2K, care s-a dovedit o nălucă informatică, a intrat în cortexul oamenilor și i-a resetat. Acum băieții trebuie să aibă BDE, iar fetele să fie

girlboss, altfel imediat îi uită pookie.

Dacă înainte îți trăgea clapa la restaurant ori te lăsa amanet, acum îți iei ghost înainte să apucați să vă vedeți la față. Bine, asta depinde numai de tine. Dacă ți-ai făcut un glow-up și ești Gucci, e totul bine. Însă dacă ești un beta cu negative aura, ia-ți gândul că ar putea să mai creadă despre tine că ești GOAT...

Și nu cumva s-o inviți la un bairam, pe la Romană, că ea merge numai la party-uri și imediat îi dai ick. La fel cum nimeni nu mai merge la întâlnire, ci toată lumea are date.

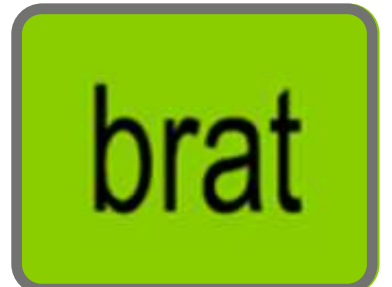
Totul trebuie să fie extra, fire, lit, în ziua de azi. Ar fi super Ohio ca încă să folosești cuvinte precum cașto, bengos ori ciuweg.

Sau să spui să moară Gibilan! Lasă-l în plata Domnului, că și așa a mierlit-o de un milion de ori, de câte ori s-au dat de jurat golani pe el.

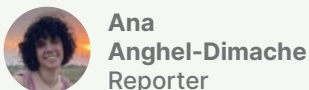
Apropo de rapid... La asta cu Ohio chiar merită să știi care e șmenul.

Citește mai departe pe buletin.de

Ce înseamnă skibidi toilet? Cine e Giga Chad? Expresiile generației Alpha pe care nici gen Z nu le mai înțelege

Ana Anghel-Dimache
Reporter

Într-o lume digitală care se schimbă mai repede decât temperaturile de afară, limbajul evoluează mai rapid ca niciodată, iar generația Alpha este în fruntea acestei revoluții lingvistice.

„Skibidi toilet”, „Giga Chad”, „sigma” și alte expresii par să fie parte dintr-un cod secret, accesibil doar celor mai tineri dintre noi.

Ca membră a generației Z, am

râs și eu pe sub mustăți când „bătrânii” nu înțelegeau limbajul nostru sau când foloseam expresii pe care le adoptasem de pe rețelele sociale. Iar ei încheiau conversația cu un „Nu mă mai lua cu din astea”. Păreau ofensați și depășiți că tinerimea asta, dom'ne, vorbește romgleză și se crede mai deșteaptă.

Apoi am râs când am văzut că skibidi toilet a ajuns un fenomen de necontestat în rândul copiilor. Acum, chiar și noi, cei din gen Z, ne simțim ușor depășiți de noul slang care invadează rețelele sociale.

Mai râdem și încercăm să ne dăm coate cu cei din generația Alpha, cum că am fi rămas și noi în ritm cu ei, dar ei râd pentru că le-au inventat și au participat la procesul de viralizare. Noi râdem la luni de zile după ce copiii și-au tras deja porția de râs.

Era de glorie a generației Z s-a dus pe apa sâmbetei

E simpatic să ne amintim cum, în vremurile noastre de glorie, am început să spunem „ok boomer” celor care nu ne înțelegeau. Cumva, expresia s-a transformat într-un simbol al distanței între generații.

Când am început să folosim noi expresii în „romgleză”, reacțiile celor mai în vârstă decât noi erau pur și simplu comice, de la enervare la confuzie sau chiar la resemnare. Credeam că suntem pe un teritoriu stabil, că tinerii vor fi mereu cu un pas înainte. Dar cine ar fi crezut că apogeul nostru se va stinge atât de repede și că „Giga Chad” va domina internetul?

Țin minte că a trebuit să îi explic mamei ce înseamnă „delulu”, fără să îmi imaginez că, în curând, un copil de zece ani îmi va spune că „în Ohio

se întâmplă lucruri ciudate”, iar eu să nu am habar despre ce vorbește.

Ei bine, cu o pauză de tras aer adânc în piept, recunosc că acum mă simt la fel de pierdută în fața limbajului generației Alpha. Ce este atât de amuzant la skibidi toilet?

Ce înseamnă expresiile pe care le folosește generația Alpha

Multe dintre expresiile folosite de cei din generația Alpha și de cei mai tineri din generația Z își au originile în jocuri precum „Among Us” și „Roblox”, dar și în interacțiunile jucătorilor. Această dinamică nu doar că ne arată gusturile lor cel puțin unice, ci și modul în care comunicarea digitală redefiniște felul în care vorbim.

De exemplu, meme-ul cu skibidi toilet a pornit de la o serie apărută pe YouTube

Shorts, care a devenit virală. Seria ilustrează un conflict între toaletele umane cântărețe, sub numele de „Skibidi Toilets”, și umanoizi cu camere de supraveghere, difuzoare și televizoare în loc de cap.

Fenomenul ăsta comprimă dezvoltarea culturii generației Alpha. Îmi pare că au un umor absurd, dar și o creativitate digitală pe care nu pot decât să o respect.

Am observat totuși, că barierele dintre generații nu sunt chiar atât de puternice. Uite, generația mea a pornit trendul cu „Chad”, iar copiii l-au dezvoltat în „Giga Chad”.

Citește mai departe pe buletin.de

Din culisele generației Alpha. Mitocanul din STB și seringă uitată

Diana Matei
Redactor

Și alți patru care plâng la două morminte.

Ne revoltăm în fața televizoarelor, că procesul se tot amâna și tot mai mulți dintre noi tragem concluzia: „O să scape, nepedeptit!” Pentru că legea, familia, statul sunt șmecheri!

Consumatorul de droguri este un om bolnav, ca și alcoolicul. Din păcate, toți putem ajunge în situații limită. Iar dacă informațiile și ajutorul nu ajung la noi, de la vârste fragede, linia către consum și dependență este extrem de subțire și poate fi trecută într-o clipă.

Și să avem și părinți, normali la cap, care nu se feresc să vorbească deschis despre droguri, prostituție, crime și alte orori, cu care trăim, zi de zi. O școală care să facă educație pentru copii, nu pentru părinți!

Prevenim, nu suferim. Mersul cu STB-ul, în Capitală, este o adevărată poveste. Poveștile de amor, cele casnice, din parcuri și cinematografe sunt, câteodată, pe cât de enervante, pe atât de hazlii. Însă, când poveștile implică și consumul de droguri, devin tragice.

Începutul școlii a adus mai mulți călători în mijloacele de transport în comun. Printre ei, și copii. Cele mai multe dintre poveștile lor rămân la stadiul de amuzament.

Situația se schimbă însă când în STB apar seringile, pe lângă hârtii și sticle cu suc. O poză, de pe linia lui 139, trimisă de un copil generație alfa, al meu, întâmplător, îți dă lumea peste cap.

Reacțiile sunt diferite: furie, îngrijorare, teamă. Pentru că încep explicațiile, pe diferite tonuri. Și încep și întrebările. Ale copilului, către părinte! Ale părintelui, către stat!

Generațiile X, Y, Z și drogurile, cele de toate zilele

În ultimii ani, consumul de droguri face ravagii, mai ales în rândul tinerilor. Și, mai nou, în rândul copiilor. Mai ușoare, mai grele, mai ieftine sau mai scumpe, drogurile sunt un miraj pentru toate vârstele.

Indiferent că sunt luate în cunoștință de cauză sau nu, inevitabil duc la dependență și moarte. Instituțiile abilitate atrag atenția, din ce în ce mai vocal, asupra prevenției, în primul rând. Dacă prevenim, nu suferim!

Un raport al Agenției Naționale Antidrog de anul trecut făcea o analiză a consumului de droguri, pentru anul 2022.

De exemplu, la nivel regional, „indiferent de tipul drogului

consumat, cele mai mari prevalențe ale consumului de droguri se înregistrează în regiunea București/ Ilfov”. Deci, la noi în ogradă! Iar poza de mai sus este, probabil, una dintre multele care au rămas nefăcute.

Tot specialiștii de la Agenția Națională Antidrog ne spun că, în ultimii ani, nevoia de validare, ca indivizi, ne

Ca și sexul! Din categoria nu vorbim, nu se întâmplă. Dar sexul chiar trebuie să se întâmple! Poate da dependență, dar nu duce la moarte!

Ne uităm, împreună cu odraslele, la tot felul de filme cu droguri, rețele de traficanți de prafuri, seruri și carne vie.. Și e ca în poezia cu piticul și ibricul: „vai, vai, ce

familiei. Din ignoranță, rușine sau prostie!

Mai departe de școală, instituțiile care se presupune că ne protejează, habar nu au de cum să gestioneze situațiile și în multe cazuri (văzute), trec cu vederea tot felul de comportamente îngrijorătoare. Știți agenții de pază, de pe lângă școli? Vă inspiră încredere?

Foto: Petru Otulescu

determină să consumăm droguri. Pe românește, suntem mai tari, cu aburii drogului în nas? Sau în vene, după caz?

Prevenim, nu suferim

Ca jurnalist și părinte, cred cu tărie că prevenția începe de acasă. Însă consumul de droguri este, din păcate, un subiect tabu, în continuare.

păcat! în ibric s-a înecat!”

Iar școala este o picătură într-un ocean. Degeaba se fac campanii și tot felul de informări, pe la clase. O dată ce oamenii ăia cu carte au plecat, subiectul este dat uitării. Tot felul de opționale și materii fără sens îi iau locul, iar consumul de droguri își vede liniștit de treabă. La umbra statului, a școlii și a

2 Mai, drumul spre moarte

Și, pentru că vorbeam despre familie, am fost cu toții șocați de cazul de la 2 Mai. Un consumator de droguri, protejat de familie.

Un consumator de droguri care omoară doi oameni, din cauza acestui flagel. Apoi, doi părinți care încearcă să-și scape băiatul de lege.

Și legi în favoarea noastră!

Probabil că am 1-0, până acum! Mi s-a trimis poza și nu mi s-a ascuns situația, semn că înțelege mult mai mult decât aș fi înțeles eu la vârsta lui.

Sper ca scorul să crească în favoarea prevenției și a luptei cu moartea.

**FUNKY
CITIZENS**

Ce se întâmplă la urne dictează ce se întâmplă după.

Fii observator la vot.

Am deschis
preînscriserile!

Despre Funky Citizens, ONG civic

Funky Citizens este locul unde cetățenii care refuză să accepte status quo-ul se întâlnesc pentru a-și asuma un rol activ în democrație. Prin inițiative care pun

tehnologia în prim-plan, advocacy susținut de date și o comunicare eficientă, încurajăm implicarea civică și participarea activă în procesul decizional. Mai mult, educația civică este un pilon central în toate proiectele noastre și un instrument esențial pentru dezvoltarea unei societăți

informate și implicate.

Fondat pe 22 mai 2012, Funky Citizens a crescut constant, a atras o echipă diversă și și-a extins rețeaua de colaboratori. De-a lungul timpului, am implementat numeroase proiecte inovatoare și am construit o comunitate de cetățeni care

care înțeleg importanța participării active și a responsabilității civice.

Ce este observarea la vot?

Observarea alegerilor este necesară pentru un proces electoral transparent și orice

cetățean echipat cu noțiuni de bază legate de procesul electoral poate fi el însuși observator la vot. Așa cum spune și numele, rolul unui observator este de a observa și de a fi vigilent, lucru pe care îl putem face fiecare dintre noi, pentru a preveni și combate fraudele electorale.

Cristian Popescu Piedone

„Primul proiect implementat în România de locuințe pentru tineri (...) vorbim de proiecte care sunt în curs de derulare (...) Nimeni, de la Revoluție încoace, nu a construit locuințe pentru tineri”

FALS

ADMINISTRATIE

Cristian Popescu Piedone a susținut, în cadrul unei dezbateri electorale difuzate de Antena3, că de la Revoluția din 1989 până în prezent în România nu s-au construit locuințe pentru tineri și că la Primăria Sectorului 5 din București există în derulare primul proiect de acest fel. Redăm declarația lui Piedone mai jos:

„Primăria Sectorului 5 a atras 144 de milioane de euro fonduri nerambursabile... fonduri europene. Printre proiecte există primul proiect implementat în România – locuințe pentru tineri, aproximativ 25 de milioane de euro. Vorbim de proiecte, vorbim 'o să iau, o să văd, o să fac'. I-am auzit pe toți că se laudă. M-am lăudat?”

Citește mai
departe pe
factual.ro

factual

INTERVIU | Primarii din București și patrimoniul. Președintele OAR, Ștefan Bâlici: „Clădirile istorice arată inacceptabil, deși sunt dintre cele mai valoroase din Europa”

Cătălin Anghel-Dimache
Reporter

Relația cu patrimoniul orașului a primărilor din București din ultimele trei decenii a ridicat adesea sprâncene și întrebări din partea cetățenilor.

Deși Capitala are un fond arhitectural remarcabil, multe dintre monumentele sale istorice au fost neglijate sau abandonate.

Lipsa unor strategii clare și a unor investiții constante a dus la degradarea treptată a clădirilor emblematice și la pierderea unor spații publice de valoare.

Buletin de București a stat de vorbă cu arhitectul Ștefan Bâlici, președintele Ordinului Arhitecților din România, pentru a afla cât de profesionist au gestionat autoritățile locale această problemă până în prezent și ce speranțe există pentru viitor.

Ștefan Bâlici a fost ales președinte al Ordinului Arhitecților din România (OAR) în 2022, cu 69% din voturi, pentru un mandat până în 2026.

El este și profesor la Universitatea de Arhitectură și Urbanism „Ion Mincu” și fost director al Institutului Național al Patrimoniului (2016-2022).

A fost demis, în februarie 2022, printr-o decizie controversată a ministrului Culturii de la acea vreme, Lucian Romașcanu.

Buletin de București: Cum ați descrie evoluția relației dintre primarii Bucureștiului și patrimoniul orașului în ultimii 30 de ani?

Ștefan Bâlici: Cred că există

un interes mai mare pentru subiectul patrimoniului cultural și poate și o înțelegere un pic mai bună, dar nu semnificativ mai bună, față de un deceniu sau două în urmă. E o relație care, în continuare, cred că are niște disfuncționalități foarte mari.

Autoritățile publice locale sunt unul din factorii esențiali în protejarea patrimoniului, atât prin perspectiva atribuțiilor pe care le au prin lege, cât și prin perspectiva pârghiilor pe care le au.

Pentru un oraș ca București ar fi trebuit să fie de mult o prioritate felul în care arată Centrul orașului. Dacă ne uităm la bulevardul principal, axa principală Nord - Sud, de la Piața Romană până la Piața Unirii, bulevardele Magheru, Bălcescu, e inacceptabil felul în care arată clădirile istorice, deși sunt dintre cele mai valoroase din Europa. E inacceptabil cum arată clădirile, dar și cum arată spațiul public.

O dezamăgire totală felul în care a fost tratat, fără niciun pic de înțelegere a caracterului istoric al acestui spațiu și a valențelor pe care le are. Deci, clar că prioritățile de investiții n-au fost trasate bine, în raport cu valoarea pe care o are orașul istoric.

Care considerați că a fost cea mai mare realizare în ceea ce privește protejarea patrimoniului în acest interval de ani?

E important că, în sfârșit, a început să apară un program de investiții al Primăriei Generale, care vizează patrimoniul imobil, și sunt proiecte importante care au demarat recent.

De exemplu, Hanul Solacolu,

care de atâția ani e în ruină, credeam că n-o să-l mai vedem în picioare. Și totuși, a fost în ultima clipă salvat și acum a pornit un parcurs de recuperare și restaurare.

Există proiecte inițiate pentru clădiri emblematice, și dau

patrimoniului cultural ca obiectiv strategic pentru dezvoltarea orașului. Dacă ar fi fost recunoscut așa, atunci l-am fi avut în toate documentele strategice și operaționale și n-am fi ajuns la demolări pe scară largă, la pierderi de patrimoniu de

acum finalizate, unele în șantier, altele deja cu lucrările executate. Primăria Cluj a înțeles importanța concursurilor de soluții și a propus investiții majore prin această formulă. Și rezultatele sunt mult mai bune decât vedem în alte

exemplu blocului ARO, Asigurarea Românească, cum s-a chemat inițial. Apoi a fost cunoscut ca blocul Patria.

Din nou, un bloc în stare critică și abandonat mult prea mult timp. Și acolo au început lucrările și sunt, de fapt, câteva sute de proiecte demarate și aflate în diferite faze, fie de pregătire a documentațiilor, fie chiar pe execuție.

Sigur că, punctual, există exemple care se datorează autorităților locale, care merită amintite.

Dar cel mai mare eșec?

Nerecunoașterea

anvergura celor pe care le-am văzut în București.

Deci cred că asta ar fi o pierdere de ansamblu, că altfel, punctual, sunt nenumărate pierderi.

Cum au gestionat administrațiile din ultimii 30 de ani conservarea clădirilor de patrimoniu? Există vreun bun exemplu de practică în afara Bucureștiului?

Noi am avut o colaborare de lungă durată și de succes cu Primăria Municipiului Cluj și cu Consiliul Județean Cluj. Cu ambele autorități am organizat mai multe concursuri, sunt 15 până

părți ale țării.

Credeți că există o ruptură între planificarea pe hârtie și implementarea efectivă a proiectelor menite să protejeze patrimoniul?

Da, există dificultăți mari, iar cauzele sunt foarte diverse și multe.

Citește mai departe pe buletin.de

Sănătatea mintală a tinerilor din București: „E bine să te vezi și cu prietenii, dar și să ai timp pentru tine”

Ana Anghel-Dimache
Reporter

activități. Și asta reprezintă un consum emoțional destul de mare.

Plus integrarea în grupuri noi, plus toate provocările care vin la pachet cu a lua viața de la zero într-un oraș nou. Și aici mă gândesc cu precădere la tinerii care vin la facultate în București.

Pe lângă asta, trebuie să-și administreze viața de zi cu zi: ce mănâncă, cu ce se îmbracă, ce haine curate mai au, cum își gestionează cheltuielile și banii, cum își planifică timpul zilnic între drumuri, mersul la facultate, întâlnirile cu prietenii, și așa mai departe. Este ceva ce poate să fie copleșitor.

Ce nevoi trebuie să-și îndeplinească tinerii premergător unei vieți sociale sănătoase?

Cuvântul important aici este echilibru. Este bine să ai din toate, dar să nu faci cine știe ce excese. E bine să ai și un program de studiu bine structurat, care să te captiveze și să te motiveze, dar și să ai timp liber.

E bine să te vezi și cu prietenii, să ai activități de socializare, dar și să ai timp de tine, pentru a organiza lucruri care țin de viața de zi cu zi. Este bine să mergi la evenimente și să încerci să profiți cât mai mult de viața culturală a orașului. Este bine și să ai timp liber, în care să poți să citești, să te relaxezi la un serial sau să nu simți că ești tot timpul în priză sau că ai de ajuns tot timpul undeva.

În proiectele în care te implici, ce ai observat despre dezvoltarea emoțională și comunitară a tinerilor?

Mi-ar fi teamă să fac generalizări, dar diferența față de alte generații este că gen Z are un interes ceva mai mare vizavi de problematice de sănătate mintală și dincolo de interes, are și un vocabular un pic mai dezvoltat.

Vorbim de o societate în care este încă foarte multă violență normalizată. Există foarte multe feluri de abuzuri și oamenii nu-și dau seama ce nu este ok într-o situație. Gen Z sunt predispuși să interpreteze genul ăsta de situații ca fiind cumva din vina lor, să zică: „Nu sunt eu suficient de bun sau n-am făcut eu suficient de mult”.

Au prins din plin pandemia, niște ani foarte importanți în formările educaționale și au acest dezavantaj. Și au făcut deep dive pe net, tot felul de călătorii în spațiile virtuale și după aceea au descoperit că reintegrarea în relațiile fizice e mai dificilă decât ar fi putut să bănuiască.

Depresia și anxietatea au avut rate de raportare mult mai mari în rândul generației Z, odată cu pandemia și izolarea.

Cum influențează mediul online și rețelele sociale sănătatea mintală a tinerilor?

Cam ca un drog. Toate sunt construite pe baza unor algoritmi care livrează conținut bazat pe preferințele și consumul anterior al individului, ceea ce înseamnă că creează un fel de bulă a fiecărui utilizator.

Mă gândesc în primul rând la timpul de scrolat, cât de mult timp petrec oamenii scrolând, fără să se angajeze neapărat în interacțiuni în spațiul public al rețelelor de socializare. La asta adunăm și timpul de conversație, tot un timp mediat digital.

Se vorbește foarte mult la nivel internațional de o teamă a celor care aparțin generației Z de a vorbi la telefon, de a utiliza comunicațiile audio live ca mijloc de comunicare.

Felul în care este perceput un telefon în momentul de față înclină mai degrabă către un fel de micro-agresiune, un fel de încălcare a spațiului personal, ceea ce este foarte greu de înțeles și de acceptat pentru oamenii mai în vârstă. Și asta înseamnă niște dinamici cel puțin ciudățele.

Ce nevoi consideri că au tinerii din generația Z, care nu sunt suficient adresate de societate sau de instituțiile educaționale?

Nevoia de educație relațională, educație psihologică de bază despre cum funcționează relațiile și ce este ok și ce nu este ok în dinamicile relaționale dintre oameni.

Sănătatea mintală a tinerilor din București este puternic influențată de viața socială pe care și-o formează, dar și de diversele obstacole prin care au trecut cei din generația Z și care i-au afectat, uneori, mai tare decât pe cei mai în vârstă și mai căliți de viață.

Buletin de București a vorbit cu psihologa Silvia Ciubotaru (Guță), care are o experiență de durată în domeniul educației și a culturii, specializată pe psihoterapie experiențială. Specialista activează de aproape două decenii în proiecte dedicate tinerilor, cum sunt In a Relationship și Ideo Ideis.

Discuția s-a concentrat pe provocările cu care se confruntă generația Z în București, cu accent pe sănătatea mintală și eforturile tinerilor de a-și construi o viață socială echilibrată.

Silvia Ciubotaru a dezvoltat și ideea dinamicii dintre gen Z și generațiile mai în vârstă, dar și particularitățile tinerilor, deprinse în diverse contexte sociale, cum ar fi dificultatea de a vorbi la telefon sau tendința de a interpreta situațiile complicate ca fiind din vina lor.

Din lucrul constant cu tinerii și dintr-o înțelegere profundă, Silvia Ciubotaru a oferit perspectiva nevoilor și vulnerabilităților generației Z în timp ce ei navighează lumea.

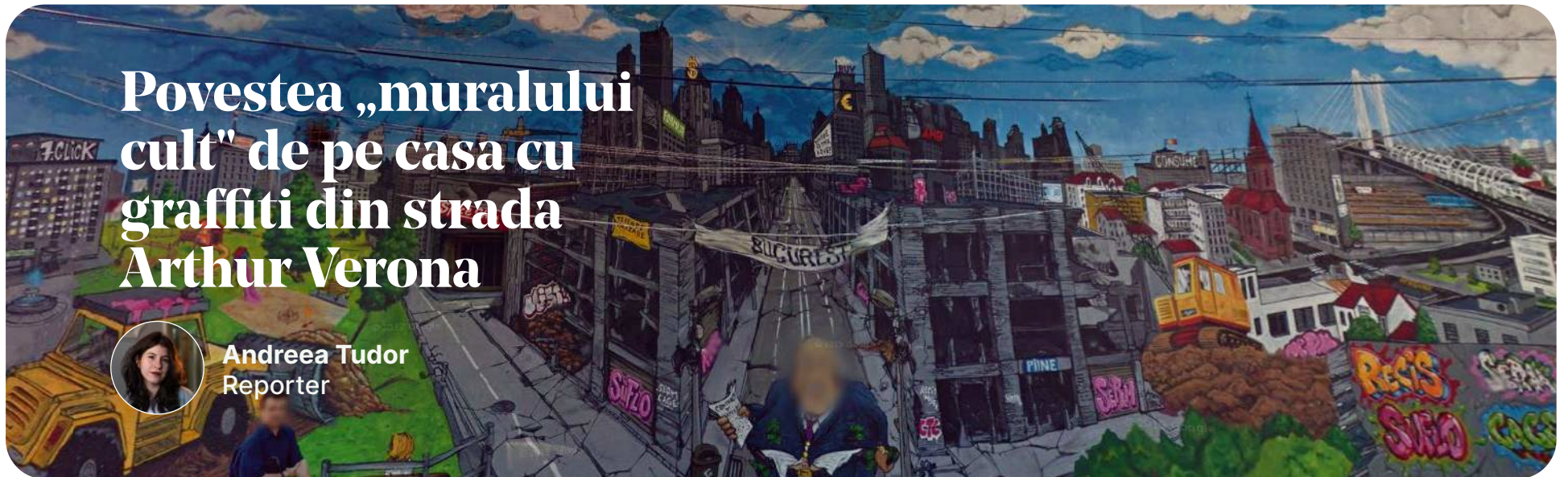
Cum influențează ritmul accelerat din București starea și dezvoltarea generației Z?

Aș zice că durează până când începi să ai o hartă a orașului în mintea ta. Și simți tot timpul confuzie și te simți pierdut. Durează până când înveți chiar și traseele pe care trebuie să te deplasezi pentru școală, muncă sau alte

Citește mai departe pe buletin.de

Povestea „muralului cult” de pe casa cu graffiti din strada Arthur Verona

Andreea Tudor
Reporter

Cu mai bine de un deceniu în urmă, calcanul „casei cu graffiti”, de la intersecția străzilor Arthur Verona și Dionisie Lupu, înfățișa un oraș prădat și pustit, poate una dintre cele mai urâte realități bucureștene.

Muralul a fost realizat în 2011, printr-o colaborare între mai mulți artiști stradali, cu ocazia celei de-a șaptea ediții a festivalului Street Delivery.

An de an, au urmat alte picturi. Fiecare arăta o altă latură a Capitalei, a locuitorilor săi și a artiștilor

din spate. Locul devenise un simbol al artei stradale din București: efemeră și într-o continuă schimbare, pentru a ține pasul cu orașul.

Fără să știe ce va urma, autorii muralului din 2011 reușiseră să prezică soarta faimosului perete. Calcanul de pe Verona a fost demolat zece ani mai târziu, pentru a face loc unei noi dezvoltări imobiliare. Să fi fost macaralele de rău augur sau doar un semn că problemele Bucureștiului au rămas aceleași?

Buletin de București a stat de

vorbă cu Cage, membru al Sweet Damage Crew și totodată unul dintre artiștii care și-au lăsat amprenta pe „casa cu graffiti”.

Graffer la origine, Cage povestește că a început să deseneze ilegal pe străzi în timpul liceului, pe la sfârșitul anilor '90. Curiozitatea i-a fost stărnită de videoclipurile artiștilor hip-hop, unde graffiti-ul era „omniprezent”:

„Mi s-a părut interesant ce vedeam acolo și cumva, am copiat ce vedeam. Ulterior, am descoperit că nu sunt singur în povestea asta. Mai

erau și alții care făceau același lucru și întâmplarea a făcut să ne întâlnim și să ne cunoaștem între noi. S-a creat un fel de comunitate.

Am dat semnături, taguri peste tot, pe unde apucam. Era un mimetism, să copiem ce vedeam afară, deși nu aveam toate informațiile necesare. Televizorul era principala sursă de informare, internet nici nu exista la vremea respectivă, mai erau 2-3 reviste din astea de pe afară, aduse de oameni care mai plecau din țară, și mai vedeai ce se întâmplă pe acolo.”

Zece ani mai târziu, s-a întâlnit cu alți grafferi și împreună au decis că este timpul să formeze un crew, pentru a se ocupa de lucrările comisionate care apăreau. Dacă inițial, echipa era alcătuită din patru membri, acum este formată din opt artiști „total diferiți din opt părți de altul, ca execuție, ca mod de gândire, ca mesaj”: Biex, Boeme, Cage, Lost Optics, Lux, Pandele, Recis și Shatran.

Citește mai departe pe buletin.de

Planurile „guerilla gardening” din Capitală. Cum pot cetățenii să participe la amenajarea spațiilor verzi din oraș?

Andreea Tudor
Reporter

Grădinăritul „ad-hoc”, cunoscut sub denumirea de „guerilla gardening”, se referă la cultivarea plantelor pe terenuri asupra cărora nu deții drepturi din punct de vedere legal. Fie că vorbim de spații publice sau de proprietăți private, deseori este vorba despre pământuri sterpe, neîngrijite sau chiar abandonate.

„Guerilla gardening” poate

reprezenta un mod prin care cetățenii se implică în amenajarea spațiilor din comunitatea lor sau chiar o formă pașnică de activism de mediu, prin care oamenii atrag atenția autorităților asupra nevoii de spații verzi.

Asociația „Aspire to Change”, un mic ONG cu proiecte de mediu, se luptă să popularizeze conceptul și în Capitală.

Prezenți la ediția din acest an

a Street Delivery, membrii ONG-ului organizează o vânătoare de comori mai „altfel”, prin care invită bucureștenii să descopere natura din jurul lor. Premiul: un kit de pajiște pentru „guerilla gardening”.

Bogdan Mihalache, peisagist și membru al asociației, a discutat cu Buletin de București despre beneficiile și provocările grădinăritului „ad-hoc”.

De la trandafirii din fața blocului la pajiști urbane

Acesta explică cum conceptul nu este foarte popular în România, dar există bucureșteni care practică „guerilla gardening” în curtea blocului, fără să realizeze.

„Își mai pun un zarzavat, un trandafir, poate un pomișor fructifer. Adică oamenii încearcă să-și amenajeze spațiul din fața blocului cum știu ei mai bine.”

Din nefericire, și acest obicei se pierde ușor-ușor, pentru că spațiile adiacente blocurilor sunt în administrarea primăriilor, prin Direcțiile de Administrare a Domeniului Public (DADP). Fără un protocol de colaborare, cetățenii nu au dreptul legal de a amenaja curțile blocurilor în care locuiesc, susține Bogdan Mihalache.

„De obicei, niciuna dintre persoanele care locuiesc la bloc nu fac asta. Dar noi vrem să încurajăm

lumea să colaboreze cu ADP-urile și uneori să facă chiar și acțiuni „ilicite”, să le zic așa, de a mai semăna specii native.”

Peisagistul explică cum asociația promovează întotdeauna specii native, fără caracter invaziv, cum ar fi soiurile care se găsesc în zonele de câmpie din România: gălbenele, cicoare, albastrele sau armurariu.

Pe lângă acestea, expertul recomandă și specii anuale sau bienale care nu prezintă un pericol de a se extinde foarte mult, pentru că au un ciclu vegetativ mai redus față de plantele perene, precum și specii de leguminoase ce hrănesc solul în mod natural, de pildă: trifoi, lucernă sau ghizdei.

Citește mai departe pe buletin.de

Societatea „secretă” a liceenilor din Capitală

Alexandru Stan
Reporter

Inquam Photos / George Călin

Prezent în ale voluntariatului încă din 2011, Interact Club București ar putea fi considerat un exemplu de angajament al adolescenților în ceea ce privește implicarea în comunitate. Interact este o organizație non-guvernamentală menită să angreneze tinerii cu vârste între 12 și 18 ani în organizarea de evenimente caritabile și în dobândirea de noi abilități. La această oră, clubul numără 70 de membri din mai multe licee din Capitală.

În ultima vreme, Interact Club București a reușit să strângă aproximativ 35.000 de lei pentru diverse cauze. Prin evenimentele sale caritabile, clubul sprijină la rândul său organizații și fundații. Un exemplu ar putea fi chiar târgul de Crăciun de anul trecut, care în urma donațiilor a sprijinit copii și tinerii defavorizați.

Tot printre inițiativele Interact se numără și workshop-urile de chimie și anatomie în urma cărora banii strânși din donații au fost redirecționați spre familiile copiilor diagnosticați cu cancer.

Provocările voluntariatului și dezvoltarea personală

Organizarea unor astfel de evenimente nu este ușoară, iar echipa Interact este supusă unor presiuni logistice. „Nu putem spune că avem niște provocări constante, însă găsirea de sponsori sau locații poate fi un pas dificil”, spune Laura Sandu, vicepreședinte Interact Club București. Cu toate acestea, tinerii sunt motivați de dorința de a face bine și de oportunitatea de a-și dezvolta abilități utile în toate domeniile de activitate.

Pentru adolescenții din

București, Interact poate reprezenta un cadru ideal de dezvoltare personală. În cadrul clubului, tinerii au ocazia să-și dezvolte abilități de leadership, să învețe să gestioneze echipe și să lucreze sub presiune. „Interact București mi-a oferit șansa de a mă dezvolta atât pe plan personal, cât și profesional. Pe mine una m-a responsabilizat și m-a făcut să fiu o persoană mai sociabilă”, a adăugat reprezentanta Interact Club București.

În acest an de voluntariat, echipa Interact București și-a propus să depășească

recordul de donații cât și consolidarea relațiilor dintre membrii clubului. De altfel, numărul adolescenților ce se înscriu la voluntariat este în creștere față de anii trecuți.

Pentru adolescenții care doresc să se alature clubului, Interact Club București a deschis deja recrutările urmând ca următoarea etapă să se desfășoare în perioada 12-13 octombrie. Tinerii se pot înscrie urmărind platformele de socializare ale clubului până la cel târziu 9 octombrie.

De ce îmi plac „copiii din ziua de astăzi”

Răzvan Chiruță
Redactor-șef adjunct

„Copiii din ziua de astăzi...” este una din frazele cele mai enervante din limba română. De fapt, din orice limbă. Mă deranjează pentru că, în primul rând, demonstrează că adulții au uitat că și ei au fost adolescenți/tineri, dar mai ales au uitat că și ei au făcut greșeli sau nebunii.

Aroganța din această expresie scurtă este nejustificată.

Nejustificată pentru că, privind la România de acum, constatăm sec că noi suntem cei care nu le-am oferit o

lume tocmai minunată tinerilor pe care azi îi privim superior.

Nu este ca și cum noi am construit o societate ideală, iar „copiii din ziua de astăzi” au stricat-o.

Din contră, așa cum simt eu, abia tinerii de acum au înțeles, în majoritate, cum trebuie să arate o comunitate incluzivă și tolerantă. Printre noi, „copiii din ziua de ieri”, încă sunt prea mulți care nu înțeleg de ce nu este bine să fii rasist, de ce nu există

justificare pentru intoleranța față de persoanele LGBTQIA+ și de ce xenofobia este periculoasă și trebuie eliminată.

Cei care sunt astăzi în jurul vârstei de 35-50 de ani au avut doar două zăcuri relevante pentru societate, ca ansamblu: lupta pentru salvarea Roșiei Montane și cei doi ani de grație ai protestelor pentru justiție.

Apoi au obosit și s-au resemnat. Iar acum plâng leș că le pare rău că au luptat, neînțelegând că au luptat pentru ceva ce era normal să fie, respectiv un stat de drept funcțional, care să-i protejeze inclusiv pe copiii lor.

Faptul că acesta nu funcționează are legătură și cu ei, și cu lenea lor, și cu resemnarea lor.

Să luăm un exemplu mic, dar relevant: dacă discuți astăzi despre ideea de a da spăgă la

medic/polițist/funcționar, sunt mult mai multe șanse să găsești justificări și argumente pro în rândul generațiilor „de ieri”.

Chiar dacă și noi am diminuat ceea ce părinților noștri li se părea firesc, nu am eliminat complet fenomenul și prea mulți dintre noi încă practică această soluție „de unger” a mecanismelor lumii, cu argumentul că „nu avem de ales”.

„Copiii din ziua de azi” aleg și, din punctul meu de vedere, aleg mult mai bine.

Că au și ei nesiguranțele, greșelile și fragilitățile lor, este un lucru firesc. Și noi le aveam, doar că noi am fost mult mai puțin dispuși să le recunoaștem și să le discutăm public. Am fost învățați că a te arăta „slab” este o rușine.

De fapt, fragilitatea era acolo, dar o înăbușeam, cu

consecințe dintre cele mai grave.

Abia cei de acum au învățat că temerile trebuie expuse pentru a fi învinse, că nu este nici o problemă dacă li te arăți tuturor cu limitele și problemele tale.

„Copiii din ziua de azi” sunt mai buni decât noi, nu am nici o îndoială în acest sens.

Singurul lucru care ar trebui să ne îngrijoreze este capacitatea noastră de a-i ține în țară.

Căci dacă mă tem eu de ceva în legătură cu noile generații, tocmai aceasta este, că mulți își vor găsi o lume mai bună în altă parte.

Pentru că noi, adulții „superiori”, nu am știut să o facem suficient de bună aici.

VINERI

- 14:00-15:30 | SUPERSERIOS - **Decide/ți orașul: Invitație la joacă**
 16:00-18:00 | AMAIS - **Atelier de Empatie** [Curtea Casei Mincu]
 16:00-18:00 | **Femei în politică** | Invitate: Ada Galeș, Shiraz Baruch, Andreea Rusu, Mihaela Ștefan (moderatoare Angela Cristea) [Micul Amfiteatru]
 17:00 | **Tur ghidat** - Biserica Anglicană
 18:30-20:30 | Cinema - **Vis. Viață**, regie Ruxandra Gubernat (moderator Andrei Duda DOP) [Casa Mincu]
 18:30-20:30 | **Imigranții din capitală** - Cătălin Doscaș, Răzvan Chiruță [Micul Amfiteatru]

SÂMBĂȚĂ

- 10:00-13:00 | **Digital Natives Go Analogue. Artă Anti-Depărtare** - Bucharest Collage Collective
 10:00-16:00 | Urban Up De-a Arhitectura - **Atelier City on Trial** [Curtea Casei Mincu]
 11:30-14:00 | Svetlana Cârstean - **Atelier de poezie pentru Gen Z** [Sala cu Oglindă de la Cărturești]
 12:00 | **Povești despre apă și natură: Bucureștioara, Dâmbovița, Văcărești** - Asociația Parcul Natural Văcărești
 12:00-13:30 / 14:00-15:30 | SUPERSERIOS - **Decide/ți orașul: Invitație la joacă**
 14:00-15:30 | **Bucureștii inculpați** - Urban Up De-a Arhitectura [Micul Amfiteatru]
 14:00-17:00 | **A feminist picnic, very demure, very mindful** - Asociația Vulgar
 14:00-17:25 | **Workshop Viața dincolo de cărbune** - Asociația 2Celsius & Asociația Bankwatch [Casa Mincu]
 15:00 | **Concert de orgă. Muzică clasică pentru o nouă generație** [Biserica Anglicană]
 16:00-18:00 | **Patrimoniul, de la noi pentru Gen Z** | Invitați: SuperSerios, Ștefan Bălici, Europa Nostra, Nicu Ștefănuță (moderator Politică la minut) [Micul Amfiteatru]
 16:00 - 19:00 | **Oglindă virtuală** - Banca Transilvania
 17:00 | **Tur ghidat** - Biserica Anglicană
 18:00-20:00 | Cinema - **Vis. Viață**, regie Ruxandra Gubernat. (moderator Andrei Duda DOP) [Casa Mincu]
 18:30-20:30 | **POETIC HUB** [Micul Amfiteatru]

DUMINICĂ

- 10:00-13:00 | **Digital Natives Go Analogue. Artă Anti-Depărtare** - Bucharest Collage Collective
 11:00 | **Vânătoarea de comori gen, vizuale. Aici a stat.** [meeting point Cărturești]
 11:30-14:00 | Svetlana Cârstean - **Atelier de poezie pentru Gen Z** [Sala cu Oglindă de la Cărturești]
 14:00-15:30 | **Stand-up Poetry** - Noise Poetry [Micul Amfiteatru]
 15:00 | **Room for Questions** - ediția Gen Z [Biserica Anglicană]
 16:00-18:00 | **Ce București pregătim pentru 2028?** | Invitați: reprezentant PMB, Bogdan Suditu (moderator Politică la minut) [Micul Amfiteatru]
 16:00 - 19:00 | **Oglindă virtuală** - Banca Transilvania
 17:00 | **Tur ghidat** - Biserica Anglicană
 18:30-20:00 | Cinema - **Clara**, regie Sabin Dorohoi - **Avanpremieră** (moderator Ruxandra Ghișescu scenarist, Lulu de Hillerin DOP) [Casa Mincu]
 18:30-20:30 | **Caravana GenȘtiri** [Micul Amfiteatru]

PROGRAM

ALL ROUNDERS

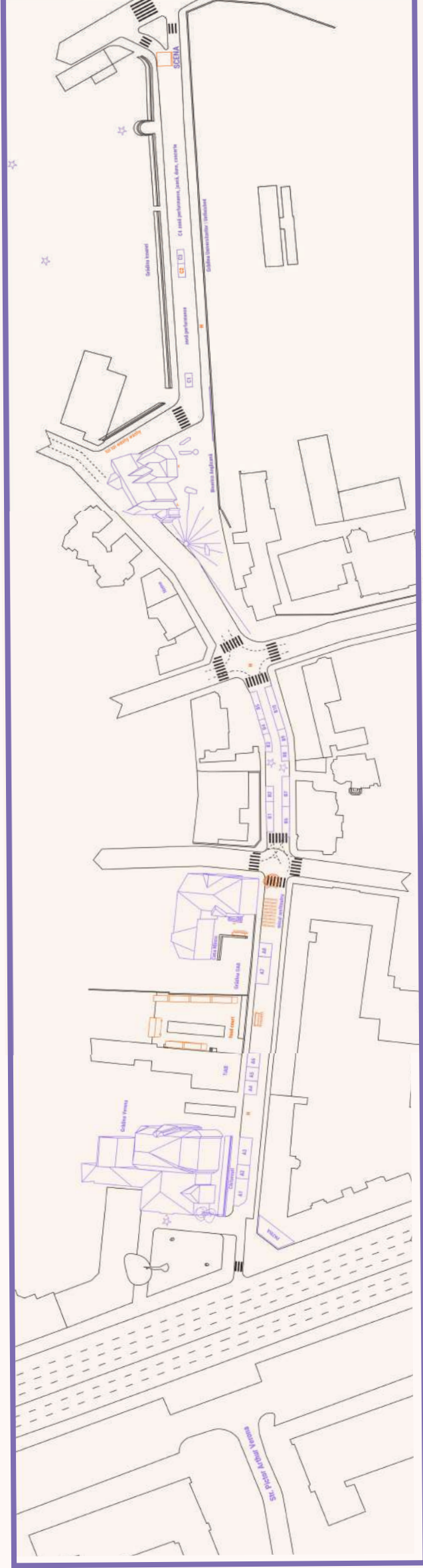
- Rămâi cu tine** - SNK
Festival Box: Un kit pentru festivaluri sustenabile - BIRD - Boxed Ideas for Responsible Ideas | Raluca Russu Culcea & Luana Martin-Russu
Cărturești Stand
Comunități de poveste - Între vecini
Orășenim - Vlad și Natalia Stoian (S+D)
Urban Renature - Natura 5
Caravana GenȘtiri la București - GenȘtiri
RE(ST) - Justin Baroncea, Mircea Constantin, studenții UAUIM [demisol Casa Mincu]
Prieteni Vârșnicilor - Niciodată singur (S+D)
What if Waste Is Considered Beautiful - Ateliere fără frontiere
Street Art Divers & Neconvențional - Alternative Bucharest
Bucharest Pixel Art - Bizarorin
Redescoperă, refolosește, reinnoiește - Viitor Plus (V+S)
Întâlnește un prieten nou - Asociația Prometeu, educație și dezvoltare personală (V+S)
Ateliere de vitrografie - Maria's Glass (V+S)
Atelier de obiecte de lână - Cristina Frânculescu (S+D)
Să fim cuminți și lecuiți - Să fiți cuminți (S+D)
 Coon One - **Afterglow** - pictură murală [calcan zona B]
 ERPS - **atelier de graffiti** [calcan zona B]
 Alexa Lincu - **pictură murală**
Consiliere filosofică urbană - Centrul de Filosofie și Arte - Universitatea de Filosofie [Biserica Anglicană]
 Radu Carp - **pictură murală** [Biserica Anglicană]
 Benterez - [terasă Home]
 Alexandru Ranga - **sculptura Skater of Bucharest** [Biserica Anglicană]
 Irina Iraida Tănase - **sculptura Sirena** [Biserica Anglicană]
Woman Scar - Eliza Zdru - Expoziție foto
Teens Self Love Club - The Fab Squad - Expoziție foto
Punct de prim ajutor - Evenimed
Unde ți-e natura - Aspire to Change (S+D)
Case Disclosed: Crime Solving Quest - Bucharest Crime & Cinema Fest (S+D)
Ateliere arte marțiale, yoga & mindfulness - Kaya & Atos

SCENĂ

- (V) 18:00 | **Miron Ghiu**, DJ set
 (V) 20:00 | **IIOANA, Esosu, Inana, Per Tu**, concert live
 (S) 17:00 | **Jazz Roots Bucharest**, Swing Dancing
 (S) 18:00 | **Dynamic Bones**, DJ set
 (S) 20:30 | **Ana Coman**, concert live
 (D) 15:00 | 4th Division - dans intempestiv
 (D) 16:00 | **Jazz Roots Bucharest**, Swing Dancing
 (D) 17:00 | Workshop improvizație muzicală @euggn.esosu & @binedinprima
 (D) 18:30 | **Obeah** - The Sound of the City To Come
 (D) 20:00 | **Bianca Oance** - DJ Set

FOOD COURT

WackoLab	PhoBar	Arepas
Mixology Trailer	Asian Lab	IndiBar
	Burger Van	

Vândtoarea de comori gen, vizuale. Aici a stat (meeting point Cărturești)
 Reading Heights. Alexa Lincu (pictură murală pe calcanul Cărturești)
 Atelier de poezie pentru Gen Z. Svetlana Cârstean (Sala cu Oglindă, Cărturești)

Zona A

Rămâi cu tine. SNK (A1)
 Festival Box. Un kit pentru festivaluri urbane sustenabile. BIRD (A2)
 Cărturești (A3)
 Comunități de povești. Între vecini (A4)
 Orășenim. Vlad și Natalia Stoian (A5)
 Urban RENature. Natura 5 (A6)
 Decide/ți orașul. SuperSerios (A7)
 Caravana GenȘtiri (A8)
 Atelier de empatie. AMAIS (Curtea Casei Mincu)
 City on Trial. Urban Up powered by De-a Arhitectura (Curtea Casei Mincu)
 Workshop Green Mapping the Future. Asociația 2Celsius + Bankwatch România (Casa Mincu)
 Vis. Viață. Regie Ruxandra Gubernat (Cinema Casa Mincu)
 Clara. Regie Sabin Dorohoi (Cinema Casa Mincu)
 RE(S7). Justin Baronea, Mircea Constantin și studenții UAUM (demisul Casa Mincu)

Micul amfiteatru

Dezbateri în stradă

Femei în politică
 Imigranți din capitală
 City on Trial
 Patrimoniul, de la noi pentru Gen Z
 Poetic Hub
 Stand Up Poetry
 Ce București pregătim pentru 2028?
 Caravana GenȘtiri

Arepas Colombianas
 AsianLab
 Burgervan
 Indivlan
 Mixology Trailer
 PhoBar
 Wacko Lab

Zona B

Prietenii vârstnicilor. Niciodată singur (B1)
 What if Waste Is Considered Beautiful? Ateliere fără frontiere (B2)

Afterglow. Coon One (pictură murală)

Street Art Divers și Neconvențional. Alternative Bucharest (B3)

Artă anti-depărtare. Bucharest Collage Collective. (B4)

Bucharest Pixel Art. Bizarorin (B5)

Redescoperă, refolosește, înnoiește. Viitor Plus (B6)

Întâlnește un prieten nou. Asociația Prometeu (B7)

Ateliere de vitrafieră. Mariia's Glass (B8)

Atelier de obiecte din lână. Cristina Frânculescu (B9)

Să fim curioși și lecuiți. Să fii curioși (B10)

Atelier de graffiti. ERPS

Tururi ghidate (Biserica Anglicană)

Concert de orgă – muzică clasică pentru o generație nouă. (Biserica Anglicană)

Room for Questions, ediția Gen Z. (Biserica Anglicană)

Consiliere filosofică urbană. Centrul de Filosofie și Arte (Piațeta Bisericii Anglicane)

Woman Scars. Eliza Zdru (expoziție foto gardul Grădinii Universitarilor)

Intervenții artistice:

Benterez (terasa Home)

Rodu Carp, pictură murală (Home)

Irina Iraidă Tănase, Sirena (Piațeta Bisericii Anglicane)

Alexandru Ranga, Skater of Bucharest (Piațeta Bisericii Anglicane)

Povești despre apă și natură: Bucureștiaara, Dâmbovița, Văcărești. Asociația Parcul Natural Văcărești. (meeting point fântâna din Grădina Icoanei)
 Teen Self Love Club. The Fab Squad (expoziție foto gardul Grădinii Universitarilor)

Zona C

Oglinda virtuală. BANCA TRANSILVANIA (C1)

PUNCT DE PRIM AJUTOR Eveniment (C2)

Unde ț-e natură? Aspire to Change (C3)

A Feminist Picnic. Very Demure, Very Mindful. Asociația Vulgar (C4)

Dans. 4th Division (zona performance)

Grădina Icoanei

Ateliere de arte marțiale, yoga și mindfulness. Kaya and Atos
 Case Disclosed: Crime Solving Quest, Bucharest Crime & Cinema
 Fest

SCENA

Jazz Roots Bucharest. Swing Dancing

Miron Ghiu, DJ set

IOANA. Esosu, Inana, Per Tu, concert live

Dynamic Bones, DJ set

Aha Coman, concert live

BINEDINPRIMA – workshop de muzică ESOSU

Obeah – The Sound of City to Come

Bianca Oancea, DJ set